

Det må fremhæves, at enhver sammenstilling af udviklingen i lønudgifter pr. produceret enhed er særdeles usikker, hvilket bl. a. skyldes, at det er vanskeligt at foretage ensartede opgørelser over produktiviteten i de enkelte lande, og disse vanskeligheder bliver langt større, hvis der skal foretages internationale sammenligninger. Således er der store vanskeligheder forbundet med opgørelse af industriproduktionen over tiden (idet der stadig sker ændringer i produktionens sammensætning), ligesom der også kan være anvendt en forskelligartet afgrænsning af industrisektoren.

I nedenstående tabel er givet en oversigt over udviklingen i arbejdsløshed, produktivitet i industrien samt industriproduktion for perioden 1973-77:

pct.	Arbejdsløshed ¹⁾	Stigningstakt for	
		produktivitet i industrien	industriproduktion ²⁾
1973.....	1,1	5,6	3,7
1974.....	2,5	4,6	÷ 3,6
1975.....	6,0	4,9	÷ 6,5
1976.....	6,1	6,0	11,9
1977.....	7,7	5,2	0,9

1) Opgjort som registrerede ledige i procent af samtlige lønmodtagere.

2) Som et skøn for stigningstakten i industriproduktionen er anvendt stigningen i mængdeindekset for industriens omstætning af egne varer og tjenester.

Spørgsmål 22:

Hvilken sammenhæng er der mellem lønglidningen og produktivitetstigningen?

Spørgsmål 23: (begge besvaret af økonomiministeren).

Der ønskes en opgørelse af, i hvilket omfang lønmodtagerne har fået forøget deres lønudbetalinger i takt med produktivitetstigningerne i perioden 1975 og til 1979, og hvordan udviklingen forventes at blive i de kommende 2 år.

Svar:

Begrebet lønglidning opfattes normalt som den reststigning, der bliver tilbage, når man fra den samlede lønstigning har fratrukket

overenskomstmæssige tillæg samt dyrtidstillæg. Som følge heraf omfatter lønglidningen mange forskellige lønde, herunder afsmittning i forbindelse med overenskomstmæssige tillæg, gennemførelse af specielle krav, ydelse af personlige tillæg samt fornyelse af akkordaftaler og satsreguleringer på minimallønsområdet. På de sidstnævnte områder må det antages at der er en vis sammenhæng med udviklingen i produktiviteten. En talmæssig belysning heraf er dog ikke mulig, da det statistiske grundlag ikke giver mulighed for en opdeling af lønglidningen på de foranvænte lønelementer.

Hvorvidt produktivitetstigningen har givet sig udslag i øget lønudbetaling, lader sig derfor ikke opgøre. Det er dog givet, at den samlede lønstigning i de sidste 4 år har været klart større end stigningen i produktiviteten, hvilket også har vist sig i form af stigende varepriser.

Spørgsmål 24:

Hvor stor en revaluering af kronen har fundet sted i hvert af årene i perioden fra 1975 og til 1979 på grund af Danmarks deltagelse i »slangesamarbejdet«?

Spørgsmål 25: (begge besvaret af økonomiministeren).

Hvor stor en lønnedgang skulle industriarbejderne udsættes for, for at konkurrenceevnen løbende kunne genoprettes til, hvad den ville have været uden den nævnte revaluering?

Svar:

Siden fastkurssystemets sammenbrud og udbredt anvendelse af flydning har der været stærke bevægelser mellem de forskellige valutaer. For i denne situation at give et sammenfattende billede af kursudviklingen for de enkelte valutaer anvendes hyppigt de såkaldte »effektive valutakurser«, hvor bevægelserne i de forskellige kurser på det pågældende lands valuta sammenvejes med vægte, der afspejler de andre landes vægt i landets udenrigsomsætning. En sådan beregning af den »effektive kronekurs« er foretaget af Danmarks Nationalbank med udgangspunkt i de i december 1971 aftalte centralkurser. Udviklingen i den således beregnede effekti-